

školstva i prosvjete učinio je u Senju više nego itko prije i poslije njega. Bio je najveći promotor ideja narodnog preporoda na području svojih biskupija, a dao je i moralnu i materijalnu podršku svim inicijativama usmjerenim na kulturni i gospodarski napredak Hrvatske. Iako je bio zahtjevan biskup, svećenici i vjernici su ga voljeli jer je kao dobar pastir vodio brigu o svima i za sve tražio zaštitu. Za svoj rad dobio je brojna crkvena i državna priznanja.

U stoljeću velikog uzleta znanosti na području tadašnje Banske Hrvatske među crkvenim ljudima bilo je dosta dostojanstvenika koji su prednjačili u znanosti i prosvjetiteljstvu i time dali ogroman prilog napretku svoga naroda i svoje domovine. Među takvima trojica zaslužuju posebno mjesto: zagrebački biskup Maksimilijan Vrhovac (1787 - 1827), senjsko - modruški biskup Mirko Ožegović (1833 - 1869) i biskup bosansko srijemski ili đakovački Josip Juraj Strossmayer (1849 - 1905). Njih trojica su u vremenskom i idejnem smislu pokrili cijelo stoljeće. Od njih je u našoj historiografiji najslabije proučena uloga Mirka Ožegovića. Zato treba iskoristiti svaku prigodu da se ta nepravda prema Ožegoviću ispravi. Bez obzira na kojoj službi bio, uвijek je pokazivao svoju sposobnost i ljubav prema narodu i domovini. Tragovi njegova djela bili su očiti suvremenicima, a nisu izbljedjeli sve do danas. On je izazov i našoj generaciji na kojoj je da ga što bolje upozna i vrednuje njegovu ulogu, ne samo u Senju i njegovu rodnom kraju, nego i u cijeloj Hrvatskoj.

Summary

Bishop of Senj Mirko Ožegović (1833-1869)

Key words: bishop, bishopric, Senj, Modruš, Senj grammar school

In 1833 Mirko Ožegović had been appointed bishop of joint bishoprics of Senj and Modruš - Krbava and since that time till his death in 1869 he was to be permanently connected to Senj.

Upon arriving in Senj he first undertook to visit the territory of his bishoprics and then started necessary changes in the organization of his work. Senj was set as his residence (his predecessor resided both in Senj and Novi) and there he had an adequate Chancery built. Bishop Ožegović remains in the memory of Senj citizens mostly for two capital buildings: reconstruction of the local grammar school and establishing of a convict in 1857, which was named ‘Ožegovićianum’ after him. Nobody has ever done so much in the field of education in Senj as Bishop Ožegović. He was also the greatest promoter of the national renaissance movement in his bishoprics and morally and financially supported all ideas leading to cultural and economic advancement of Croatia. Although as a bishop he was severe and demanding, the flock and clergy loved and respected him for his equal treatment and protection of all people. He received many awards from the church and the state as well.